

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423010107
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8423010107.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. novembra 2023, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-0T/16/2023 zo dňa 17. júla 2023, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom
D. E. XXXX/XX, C.

ukladá:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1.000,00 (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, 2, 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šiestich) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. Citroen C4, EČ : C., farba čierna metalíza, VIN : A., ktorého vlastníkom je obžalovaná A. B..

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-OT/16/2023 zo dňa 17. júla 2023 bola obž. A. B. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 07.03.2023 v čase o 21.00 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, ktoré u nej zvýšili koncentráciu alkoholu na najmenej 1,06 mg/l vydychovaného vzduchu (čo predstavuje 2,21 promile), viedla ako vodič osobné motorové vozidlo továrenskej značky Citroen C4, evidenčného čísla C. v meste C. z ulice D. E. č. X smerom k Základnej škole D. E. A. F. C., kde pri bytovom dome č. XX na ulici D. E. bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ - Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, zákonným spôsobom zastavená z dôvodu jazdy s vozidlom vo svojom pruhu zo strany na stranu a po zákonom poučení, nakoľko javila známky požitia alkoholu, bola podrobená dychovej skúške elektronickým meračom značky AlcoQuant 6020 Plus evidenčného čísla G. dňa 07.03.2023 v čase o 21.00 h s nameranou pozitívnou hodnotou 1,06 mg/l vydychovaného vzduchu, čo v prepočte predstavuje 2,21 promile.

Za uvedené konanie bol obžalovanej uložený podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1 500,00 (jedentisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, okresný súd ustanovil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Súčasne bol obžalovanej uložený podľa § 61 odsek 1, 2, 3 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šiestich) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, čo do výroku o treste. V neskoršie predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku a k tomu sa vzťahujúcemu odôvodneniu má za to, že s predmetným spôsobom rozhodnutia okresného súdu, spočívajúceho v neuložení trestu prepadnutia veci obžalovanej v zmysle § 61 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ako aj s dôvodmi, ktoré ho viedli k záverom o neúčelnosti a aj nesprávnosti prípadného svojho rozhodnutia, ak by tento uložil aj trest prepadnutia veci, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a hlavne vo vzťahu k osobe obžalovanej A. B., sa jednoznačne nemôže stotožniť. Zo strany Okresného súdu Poprad došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 34 Trestného zákona týkajúceho sa základných zásad pre ukladanie trestov a to tak vo vzťahu k individuálnej, ako aj generálnej prevencii, ktoré následne rozoberá. Okresný súd pri objektívne zistenej a preukázanej špeciálnej recidíve u obžalovanej A. B., keďže táto sa opakovane dopustila trestnej činnosti na úseku dopravy, pri opakovanom požití alkoholických nápojov, neuložením aj trestu prepadnutia veci - motorového vozidla, ktoré bolo použité na spáchanie trestného činu, nevytvoril reálne podmienky hlavne pre odradenie páchatelky, ako aj a iných, od možného páchania ďalšej trestnej činnosti, navyše ak pri neuložení predmetného druhu trestu, v kontexte celého výroku o treste, v spojení s rozhodnutím o treste vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/9/2020 zo dňa 28.02.2020, právoplatným dňom 28.02.2020, poukazujúc na výšku teraz uloženého peňažného trestu zodpovedajúceho jednému mesačnému zárobku obžalovanej A. B., sa tento výrok o treste, bez ohľadu na stanovenú celkovú dobu trestu zákazu činnosti, keďže táto výmiera je výsledkom nevyhnutného postupu súdu v zmysle § 61 ods. 3 Trestného zákona, javí skôr ako symbolický, nezodpovedajúci podmienkam uvedených v § 34 ods. 1 Trestného zákona. V tomto konkrétnom prípade okresný súd nedôsledne vyhodnotil skutočnosť, že u obžalovanej A. B., aj napriek pôvodnému rozhodnutiu o jej vine a treste za trestnú činnosť na úseku dopravy spáchanej pod vplyvom alkoholu, nedošlo k jej náprave, opakovane požíla alkoholické nápoje a to v takom množstve, ktoré spôsobuje jej absolútnu nespôsobilosť viesť motorové vozidlo a opätovne vykonávala pod jeho vplyvom činnosť, za ktorú jej už bol v minulosti uložený aj trest zákazu činnosti, navyše ak v jej osobe ide o nie celkom zodpovedného vodiča motorových vozidiel z dôvodu u nej evidovaných priestupkov práve na úseku dopravy. Okolnosti, o ktoré sa okresný súd opiera pri zdôvodnení svojho postupu ohľadne neuloženia trestu prepadnutia veci - motorového vozidla, spočívajúcich v nemožnosti vedenia motorových vozidiel zo strany obžalovanej A. B., keďže jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla, pri existencii hrozby možnosti uloženia v budúcnosti takéhoto druhu trestu až na doživotie, v možnosti prípadného zakúpenia iného lacnejšieho motorového vozidla resp. v existencii celkového do úvahy prichádzajúceho finančného

postihu až vo výške 4.000,- Eur (peňažný trest vo výmere 1.500,- Eur + 2.500,- Eur ako hodnota motorového vozidla), v prípade rozhodnutia aj o treste prepadnutia veci, ktorý finančný postih by takto nebolo možné považovať za primeraný vzhľadom k povahe skutku a jeho okolnostiam, ako aj pomerom obžalovanej, je potrebné, v kontexte daného prípadu, vychádzajúc zo zisteného skutkového deja a osoby obžalovanej, neopomínajúc ani samotný, pochyby vyvolávajúci, motív jej konania (zakúpenie cigariet na benzínovom čerpadle až pri vzdialenom nákupnom centre H. C., keď benzínové čerpadlo sa nachádza aj v tesnej blízkosti miesta jej trvalého bydliska, práve na ulici D. E. A. C.), v danom prípade vyhodnotiť ako právne irelevantné z hľadiska znenia ustanovenia § 34 Trestného zákona, neopomínajúc ani zaužívanú aplikačnú prax súdov Slovenskej republiky týkajúcu sa postihu páchatel'ov dopúšťajúcich sa opakovanej trestnej činnosti na úseku dopravy spáchanej pod vplyvom alkoholických nápojov, hlavne pri právnej kvalifikácii činu podľa § 289 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené má strana obžaloby za to, že v tejto konkrétnej trestnej veci, poukazujúc na všetky zistené okolnosti prípadu a hodnotenie osoby obžalovanej, ktorú je potrebné vyhodnotiť ako špeciálneho recidivistu pre páchanie protispoločenskej činnosti na úseku dopravy, neopomínajúc nutnosť plnenia zákonom daných povinností na úseku tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, bolo potrebné a dôvodné, v rámci rozhodovania Okresného súdu Poprad o druhu a výmere trestu u obžalovanej A. B., uloženie aj trestu prepadnutia veci – motorového vozidla v zmysle § 61 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Navrhol, aby Krajský súd Prešov v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. KK- 0T/16/2023 zo dňa 17.07.2023 v časti jeho výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku následne sám rozhodol o treste pre obžalovanú A. B., s tým, že okrem uloženia peňažného trestu vo výmere 1.500,- Eur s náhradným trestom vo výmere 4 mesiace a uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 6 rokov, uložil obžalovanej A. B. aj trest prepadnutia veci – motorového vozidla továrenskej značky CITROEN C4, evidenčné číslo C. XXX I., VIN: A., farba: čierna metalíza, v zmysle § 61 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z vyjadrenia obžalovanej k dôvodom odvolania prokurátora vyplýva, že táto sa stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Poprad. Pokiaľ ide o prokurátorom navrhované uloženie trestu prepadnutia veci - motorového vozidla, ktoré viedla, s tým nesúhlasí, nakoľko vec oľutovala, ponaučila sa a úprimne ľutuje svoj čin. Auto, ktoré jej chce prokuratúra odobrať, slúži celej jej rodine, hlavne dcére H. B., ktorá je držiteľkou vodičského oprávnenia a takisto aj jej druhovi. Z toho dôvodu nesúhlasí s odobratím motorového vozidla, nakoľko by to narušilo chod celej rodiny a došlo by k zásahu do majetkovej sféry.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že rozhodoval na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovanej, pretože na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky uvádzané v § 292 ods. 1, § 293 ods. 5, 6 a § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného nie je možné konať (s výnimkou, ak obžalovaný s konaním v jeho neprítomnosti súhlasí alebo sa odmietne zúčastniť) iba vtedy, ak je vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe alebo ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov, čo v prejednávanom prípade nebolo. Odvolací súd zároveň obžalovanú riadne a včas upovedomil (tzn., že podľa § 292 ods. 1 Trestného poriadku jej účasť na verejnom zasadnutí nepokladal za nevyhnutnú). Obž. A. B. si upovedomenie o verejnom zasadnutí, ktoré jej bolo doručované na adresu uvedenú v prípravnom konaní ako adresa na doručovanie prostredníctvom Slovenskej pošty riadne prevzala, avšak verejného zasadnutia sa nezúčastnila a ani svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnila. Odvolací súd teda na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovanej pri splnení vyššie uvedených zákonných podmienok prerokoval podané odvolanie a dospel k nasledovnému.

V prvom rade krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júla 2023, po zákonom poučení, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, t.j. že je vinná zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že

dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaná priznala sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovanej na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Konanie obžalovanej bolo zákonným spôsobom právne kvalifikované ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaná tým, že riadila automobil s hladinou 1,06 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu (2,21 promile alkoholu v krvi), naplnila po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom zistil len existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona – obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutovala a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, s čím sa stotožnil aj krajský súd.

Okresný súd po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ako aj na osobu obžalovanej a možnosť jej nápravy, ako aj s poukazom na majetkové pomery obžalovanej uložil obžalovanej peňažný trest a to vo výmere jej jedného mesačného príjmu, teda 1 500,00 Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Podľa prvostupňového súdu uložený trest zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Takto uložený trest považuje súd prvého stupňa vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jej konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je primeraným trestom aj z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Aj krajský súd má za to, že postupoval okresný súd správne a zákonne, ak obžalovanej ukladal peňažný trest. Odvolací súd sa ale nestotožnil s jeho výškou a to z nasledujúcich dôvodov. Trestným rozkazom vydaným v tejto trestnej veci okresným súdom dňa 09. marca 2023 bola obžalovaná uznaná za vinnú na nezmenenom skutkovom základe ako je aj v teraz napadnutom rozsudku, pričom jej bol uložený pri prevahe poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/ Trestného zákona) a § 38 ods. 3 Trestného zákona, peňažný trest vo výmere 1.000,- eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov. Odpor voči trestnému rozkazu podal iba prokurátor. V danom prípade je výrok o treste v trestnom rozkaze a v napadnutom rozsudku prakticky identický, okrem výšky uloženého peňažného trestu.

Právna teória i prax považuje odpor za špecifický opravný prostriedok podávaný voči trestnému rozkazu, ktorá vlastnosť sa okrem iného prejavuje aj v tom, že pri odsúdení rozsudkom na hlavnom pojednávaní konanom na základe obvineného odporu proti trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 3 dikcia vety za bodkočiarkou Trestného poriadku, nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v zrušenom trestnom rozkaze. V uvedenom prípade ide o zákonnú výnimku zo skôr charakterizovaného všeobecného princípu reformatio in peius. Na strane druhej, keďže rozhodnutie formou trestného rozkazu so sebou nespája žiadne „dobrodienie zákona“ umožňujúce zmiernenie prísnosti trestnej sankcie (ako napríklad v konaní o dohode o vine a treste), je žiadúce, aby súd s podaním odporu nespájal akékoľvek negatívne následky bez toho, aby s poukazom na novozistené skutočnosti zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, čo ho v konečnom dôsledku viedlo k prijatiu rozhodnutia v neprospech obžalovaného, nakoľko už vydanie trestného rozkazu v zmysle ustanovenia § 353 ods. 1 Trestného poriadku bolo podmienené záverom súdu o spoľahlivom preukázaní skutkového stavu veci. V opačnom prípade, by sa tak pri dodržiavaní princípu predvídateľnosti práva pri rovnakých skutkových a právnych okolnostiach, mohol prísnejší rozsudok javiť ako neprípustná sankcia za využitie práva na podanie odporu. Okresný súd tak tým istým skutočnostiam relevantným pre uloženie trestnej sankcie, v rôznych fázach konania, prikladal rozdielnu váhu v neprospech obžalovanej, pričom tak učinili bez akéhokoľvek rozumného a relevantného vysvetlenia. Prokurátor sa pritom pri podávaní odporu

a v konaní pred prvostupňovým súdom domáhal uloženia najmä trestu prepadnutia veci a nie samotného sprísnenia výšky peňažného trestu.

Krajský súd tak na podklade vyššie uvedeného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a keďže súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nezodôvodnil, prečo ukladal prísnejší peňažný trest ako bol uložený v zmienenom trestnom rozkaze, rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanej taký istý peňažný trest, t.j. 1.000,- eur, ako jej bol uložený v trestnom rozkaze zo dňa 09. marca 2023, keďže v rámci odvolacieho konania nezistil žiadne nové skutočnosti či okolnosti, napr. pribudnutie priťažujúcej okolnosti, zmena majetkových, výdavkových alebo zárobkových pomerov na strane obžalovanej a pod., ktoré by mu dovoľovali sprísniť uložený peňažný trest. Aj výška uloženého peňažného trestu vo výmere 1.000,- eur je pritom primeraná a ktorú by mala obžalovaná pociťovať ako určitú sankciu za svoje nezákonné správanie. Pre prípad, že by výkon tohto trestu chcela obžalovaná úmyselne zmariť, bol jej ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov. Krajský súd je toho názoru, že takto uložený peňažný trest zabezpečí dostatočnú ochranu spoločnosti a zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Popri peňažnom treste aj odvolací súd uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu, pričom spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt vyžaduje, aby sa trest zákazu činnosti pravidelne ukladal aj vtedy, keď nevznikne škodlivý následok, t.j. v prípadoch prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona. Po zohľadnení toho, že sa obžalovaná ako vodič dopravného prostriedku opätovne dopustila spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, bol aj krajský súd povinný postupovať v zmysle § 61 ods. 3 Trestného zákona a obžalovanej ukladať zmienený trest v hornej polovici trestnej sadzby (1 - 10 rokov), teda vo výmere 6 rokov, ktorý je podľa krajského súdu vzhľadom na možnosti nápravy u obžalovanej adekvátny a postačujúci.

Krajský súd sa ale nestotožnil s dôvodmi neukladania trestu prepadnutia veci - motorového vozidla obžalovanej. Prvostupňový súd vo svetle zistených skutočností, svedčiacich v prospech obžalovanej je toho názoru, že uložené tresty aj bez uloženia prokurátorom navrhovaného trestu prepadnutia veci sú spôsobilé viesť obžalovanú ku sebareflexii v zmysle eliminácie prípadných sklonov k porušovaniu záujmov chránených ustanovením § 289 ods. 1 Trestného zákona, a teda naplniť u obžalovanej výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. V neposlednom rade podľa okresného súdu toto odsúdenie pre obžalovanú znamená dôraznú výstrahu pred ďalším porušením záujmu chráneného uvedeným ustanovením Trestného zákona, ktoré porušenie by s poukazom na ustanovenia § 61 ods. 5 a 7 a § 69 ods. 5 Trestného zákona okrem iného znamenalo aj nevyhnutnosť uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie bez zákonnej možnosti podmieneného upustenia od výkonu tohto trestu. Súd prvého stupňa taktiež poukázal na to, že v prípade uloženia peňažného trestu vo výške 1 500 eur súbežne s uložením trestu prepadnutia veci - motorového vozidla v hodnote 2 500 eur by došlo k zásahu do majetkovej sféry obžalovanej v rozsahu 4 000 eur, čo nepovažoval za primerané vzhľadom k povahe skutku a jeho okolnostiam, ako aj pomerom obžalovanej. Súčasne dodáva, že účelom trestu prepadnutia veci by bola len prostá represia. Obžalovanej súd prvého stupňa uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Bez ohľadu na to, či je vlastníčkou vozidla, nemôže toto počas plynutia trestu zákazu činnosti viesť. Napokon nijak by ani nebolo zabránené, aby si vozidlo, hoci lacnejšie opäť zaobstarala. Jediným účelom trestu by tak bolo, že by prišla o vozidlo v hodnote 2 500 eur. Okresný súd tiež uviedol, že trest prepadnutia zaistenej veci by ani neukladal ako trest jediný, ale popri treste zákazu činnosti a peňažnom treste. Preto dospel k záveru s poukazom na § 60 ods. 6 písm. b/ Trestného zákona, že hodnota veci použitej na spáchanie trestného činu by bola v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu a zároveň že by išlo o trest neprimeraný a neúčelný z dôvodu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a preto sa nestotožnil s názorom prokurátora o potrebe uloženia trestu prepadnutia veci - motorového vozidla obžalovanej.

Účelom trestu prepadnutia veci je buď zamedziť páchaniu ďalšej trestnej činnosti a to tak, že sa páchatelovi trestného činu odnímu nástroje, ktorými túto trestnú činnosť páchal, alebo postihnúť a odčerpať výnosy z trestnej činnosti. Vzhľadom na deklarované ciele trestu prepadnutia veci je týmto

trestom možné postihnúť aj vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu (instrumenta sceleris). Vecou, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, sa myslí vec, ktorú páchatel použil na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý sa odsudzuje; nevyžaduje sa však, aby táto vec bola súčasťou znakov skutkovej podstaty. Vyžaduje sa priamy súvis s spáchanou trestnou činnosťou. Z popisu skutku je zrejmé, že obžalovaná použila svoje motorové vozidlo k spáchaniu trestného činu. Išlo o ten istý automobil, ktorý bol použitý aj pri skutku zo dňa 27.02.2020, kedy obžalovaná tiež viedla motorové vozidlo po požití alkoholických nápojov a bola jej nameraná hodnota 0,97 mg/l, t.j. 2,02 promile alkoholu v krvi, za čo jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/9/2020 zo dňa 28.02.2020, právoplatným tým istým dňom, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka (osvedčenie sa 12.07.2021) a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 18 mesiacov, pričom od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti bolo podmienenčne upustené dňa 11.05.2021 so skúšobnou dobou v trvaní 8 mesiacov (osvedčenie sa 12.05.2022). Odsúdenie je už v súčasnosti zahladené.

V teraz súdenom prípade pritom obžalovaná mala dokonca vyššiu hladinu alkoholu v krvi – 2,21 promile, čo viac ako dvojnásobne prekračuje hranicu (jedného promile), pri ktorej je osoba ešte spôsobilá viesť vozidlo relatívne bezpečne. Skutku sa pritom dopustila necelých 10 mesiacov od osvedčenia sa, čo tiež napovedá o jej zodpovednosti a vzatiu si ponaučenia z predchádzajúcej rovnakej trestnej činnosti. Je potom potrebné súhlasiť s dôvodmi odvolania prokurátora, ktoré krajský súd nebude znova na tomto mieste opakovať. Zo správania obžalovanej, ktorá po vypití dvoch fliaš vína (0,75 dcl) si sadne do auta a ide si kúpiť cigarety možno vyvodíť, že táto nemá žiaden rešpekt k autorite zákona a zákazom a neštíti sa opakovane si sadnúť za volant pod vplyvom alkoholu. Prečin, za ktorý bola okresným súdom obžalovaná uznaná za vinnú, bol spáchaný osobným motorovým vozidlom a bolo preto namieste v odvolacom konaní uložiť jej trest prepadnutia veci, nakoľko podľa názoru nadriadeného súdu len tento druh trestu bude pre obžalovanú tým správnym trestom, ako jej zabrániť v ďalšom páchaní takejto trestnej činnosti. Obžalovaná A. B. sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti na úseku cestnej dopravy a je teda možné konštatovať, že je špeciálnym recidivistom, pretože opakovane viedla osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom nerešpektovala a nevzala do úvahy tú skutočnosť, že už jej bol v minulosti za takéto konanie uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Skôr uložený miernejší trest zjavne nevedol k jej náprave. Krajský súd dospel k záveru, že práve zabezpečenie bezpečnosti ľudí a majetku pred tak nedisciplinovaným vodičom si vyžaduje, aby táto vec, ktorá bola použitá pri páchaní trestnej činnosti bola postihnutá trestom prepadnutia veci.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaná v minulosti bola aj viac krát priestupkovo potrestaná za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky – porušenie § 22 ods. 1 písm. m/ v tom čase platného a účinného zákona o priestupkoch (iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až l/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky). Je teda zrejmé, že obžalovaná opakovane nerešpektuje pravidlá cestnej premávky a dopúšťa sa tak priestupkov, ako aj trestných činov na úseku dopravy a svojím konaním ohrozuje iných účastníkov cestnej premávky, preto uloženie takéhoto druhu trestu sa javí ako primerané, účelné, spravodlivé a nevyhnutné na zabránenie obžalovanej v ďalšom páchaní takejto trestnej činnosti.

V rámci rozhodovania krajského súdu o prepadnutí motorového vozidla bola zohľadnená aj hodnota veci (podľa odborného vyjadrenia 2.500,- eur) k miere závažnosti prečinu, ktorú vyhodnotil ako vyššiu, keďže obžalovanej bola hodnota alkoholu v dychu nameraná viac ako dve promile, čo je už stav ťažkej opilsti (0,96 až 1,43 mg/l, t.j. 2,00 až 2,99 promile), ktorý sa navonok prejavuje ťažkými poruchami reči, psychomotoriky, závažnými poruchami chovania, únavou, spavosťou, poruchami pozornosti, chybami v koordinácii a výrazným predĺžením reakčného času. Obžalovaná súčasne konala ľahkovážne, keď ako dôvod vedenia auta, po tom ako vypila 2 fľaše červeného vína, uviedla potrebu si ísť kúpiť cigarety, a to aj napriek tomu, že jej bola v minulosti už uložená trestná sankcia v súvislosti s požívaním alkoholu, teda sa u nej jedná o recidívu, keďže sa takéhoto trestného činu nedopustila prvý, ale druhýkrát. Odvolací súd poukazuje na to, že akákoľvek hodnota vozidla nemôže prevýšiť hodnotu ľudského života, resp. zdravia človeka, ktoré sú takýmto bezohľadným konaním obžalovanej bezprostredne ohrozené a pre naplnenie účelu tzv. individuálnej prevencie je nevyhnutné ukladať obžalovanej aj trest prepadnutia motorového vozidla.

Pokiaľ obžalovaná vo svojom vyjadrení uvádza, že motorové vozilo slúži celej rodine, hlavne jej dcére H., ktorá je držiteľkou vodičského oprávnenia, tak tomu tak nie je a zavadza konajúci súd. Ako totiž vyplýva z jej výpovede z hlavného pojednávania konaného dňa 17.07.2023, obžalovaná uviedla, že motorové vozidlo jej dcéra neužíva, nakoľko v tom čase nemala vodičské oprávnenie. K odňatiu vozidla došlo dňa 08.03.2023, ktoré je od tohto dátumu umiestnené –uschované v objekte KR PZ – Malý Šariš až doposiaľ. Teda dcéra obžalovanej do zaistenia vozidla na ňom nemohla jazdiť pre absenciu vodičského preukazu a po jeho zaistení taktiež nie, pretože ho nemohla mať fyzicky k dispozícii.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd vyhovel odvolaniu prokurátora a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.